

İSTANBUL-KAĞITHANE
İLÇE MLL EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

YILDIZ TOZLARININ YOLGULUĞU

HASDAL ORTAOKULU

YILDIZ TOZLARININ YOLGULUĞU

HASDAL ORTAOKULU

Mayıs,2024

Bu kitap İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün
"GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ" kapsamında
Kağıthane Hasdal Ortaokulu öğrencileri tarafından
oluşturulan eserler alınarak hazırlanmıştır.

İmtiyaz Sahibi:

Hasdal Ortaokulu Müdürlüğü

Değerli katkılarından dolayı;

Müdür Yardımcılarımız:

Cemalettin SEMİZ, Özgür AYDIN

Türkçe Öğretmenlerimiz:

Özlem ALTUN, Dilara BAYSAL

Görsel Sanatlar Öğretmeni:

Berk AVCI

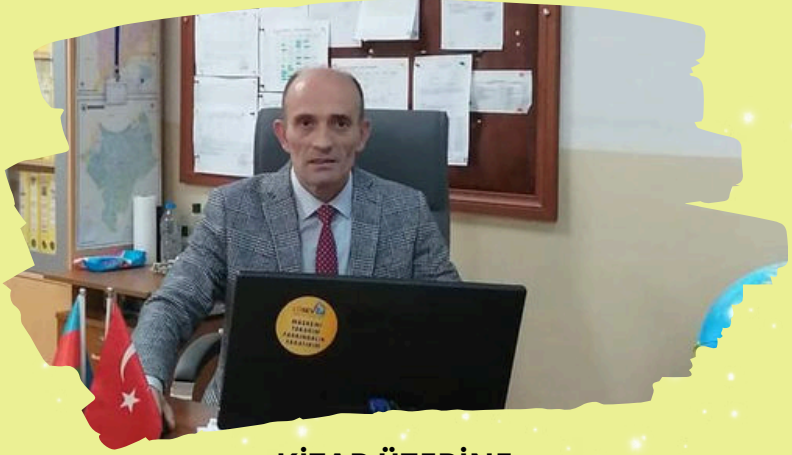
Okul Rehber Öğretmeni:

Cemile ERDOĞAN 'a emekleri için teşekkür
ederiz.

İÇİNDEKİLER

- 1 Kitap üzerine. Hayalim Temiz Bir Dünya 34
- 2 Şehitlerimiz Kader Ortakları 35
- 3 Hayal Ediyorum Pes Etmek Bizlik Değil 39
- 4 Zamanda Yolculuk Köyde Bir Günüm 40
- 6 Atatürk Bu Deli 41
- 7 Karganın Hainliği Her Uzuyla 42
- 8 Aydın Geleceğimiz Harika Bir Yaz Tatili 43
- 9 Milli Mücadele Ormanlar 44
- 10 Kuzey Kutbu Macerası İki Kafadarın Maceraları 45
- 12 Çanakkale Destanı Kış 46
- 13 15 Temmuz Balon 47
- 14 Çevre Sensin Benim Atam 48
- 15 Alp'in Anısı Hayatın Çeşitli Yüzleri 49
- 16 Ağaçların Planları Sevmeyi Anlatma 50
- 17 Cesur Atam Teknolojinin Yararları ve Zararları 51
- 18 Aile Türkiye'm 53
- 22 Doğamız Bayrak Sevgisi... 54
- 23 Cumhuriyet Üç Maceracının Hayatı 55
- 24 6 Şubat Depremi Sorumluluklarımız 57
- 26 Arkadaşça Hayvanların Gücü 58
- 27 Sessiz Kalma Konuş Gökyüzünde Yaşam 59
- 29 Sevginin Gücü Atatürk 61
- Sadece Bir Gün Okula Kötü Alışkanlık 62
- 30 Gitmemek Teknolojiyi Doğru Kullanmanın Önemi 63
- 32 Çocukların Mutluluğu Zararlı Alışkanlıklar 64
- 33 Sürpriz Doğum Günü

KİTAP ÜZERİNE

Değerli meslektaşlarım, yarınlarmızın yazarları, şairleri, sevgili öğrencilerim;

İnsan olmanın en güzel yönlerinden biridir yazar olmak, duygularını kağıda dökerek ölümsüzleştirmek, düşüncelerini başkalarıyla paylaşmak. Şiir yazar, öykü yazar, masal yazar kısaca kitap yazar insandan kimseye zarar gelmez. Dünyanın en zarif insanları, yazarlardır. Kalbimizdeki hüznü, acıyı, sevinci, umudu, umutsuzluğu, hayallerimizi ve daha birçok duyguyu başkalarıyla paylaşmanın en güzel, en eğlenceli yoludur yazarlık.

Sevgili öğrencilerimiz de bu kitapta hayallerini, duygularını bir anne sütü saflığıyla yazmışlar. Sevgili öğrencilerimi göstermiş oldukları bu büyük çabadan dolayı tebrik ediyorum. İleriki yaşamlarında başarılar diliyorum.

Bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen başta Türkçe Öğretmenlerimiz Özlem ALTUN ve Dilara BAYSAL olmak üzere tüm öğretmenlerimize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Sevgi ve saygılarımla,

Recep AKYILDIZ

Okul Müdürü

ŞEHİTLERİMİZ

Ölen her bir şehit
Bizler için dayandı
Onların tek bir kalbi,
Yalnızca vatan için attı.

Topraklarımızın şanıyla yıkandı.
Tüm şehitlerimizin bedenleri
Çocukların da yılmayan mücadelesi,
Zaferi bize getirdi.

Nice hayatlar şimdi toprak altında
Ama bayrağımız şimdi sancakta.

Hümevra ABO 610

HAYAL EDİYORUM

Zaman yolcusuyum ben
Geçmişten geldim.
Geleceğe gidiyorum.
İstanbul'da doğmuşum
Çocukluğumu yaşadım.
Gençliğimi yaşıyorum,
Hayaller kuruyorum,
Geleceğe dair
Büyüyorum,
Çok önemli bir insan oluyorum.
Sonra mı?

Bitiriyorum tüm savaşları
Yok ediyorum tüm silahları
Çocukların ölmediği,
Ağlamadığı,

Neşe ile oynadığı bir dünya
Barışın, huzurun olduğu
Bir dünya hayal ediyorum.

Tüm kalbimle inanıyorum ki
Başaracağım.

Ben olmasam da
bir başka çocuk bir gün mutlaka
BAŞARACAK!

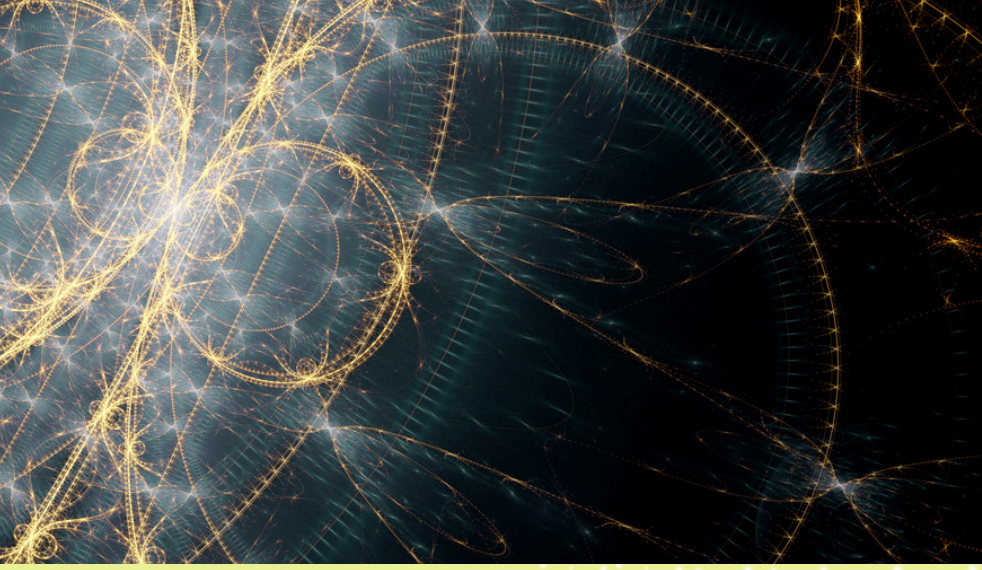
Emir KAYACAN 7-C

ZAMANDA YOLCULUK

Merhaba arkadaşlar ben Poyraz. Bana ailemden çok önemli bir icat kaldı ve bu icat benim zamanda yolculuk yapabilmemi sağlıyor fakat dünyada böyle bir icat olduğunu bir ben biliyorum bir de siz okurlar biliyorsunuz. Daha önce çok önemli zamanlara gittim. Örneğin; Cumhuriyetimiz ilan edildiği 29 Ekim 1923 yılına, Atatürk'ün doğduğu güne, ilk uçan insan olan Hezarfen Ahmet Çelebi'nin uçuş yaptığı güne... Gittim ve bunlar benim hayatımda çok önemli yerlerdeler.

Okula gittiğimde öğretmenimizin Kurtuluş Savaşı'nın ne zaman başlayıp ne zaman sona erdiğini vb. araştırmamızı istemişti bende tabii ki geçmişe gidip bunu Mustafa Kemal Atatürk'ün ağzından dinledim. Kurtuluş Savaşı 19 Mayıs 1919 yılında başlayıp, 11 Ekim 1922' de sona ermiştir. Hatta Atatürk'ün bana anlattığı Kurtuluş Savaşı'ndan bir anısını sizinle paylaşmak isterim. Yaveri: “ Ya paşam bu ne hal hiç uyumamışsınız herhalde, niye böylesiniz?” dedi.

“Çocuk, kompartımanıma yastıkla battaniyeyi koymayı unutmusunuz! Kolumu yastık yaptım ağrıdı setremi yastık

yaptım fakat üşüdüm. Ben de uyuyamadım kalktım.” dedi. Yaveri “Aman paşam! Birimize haber verseydiniz hemen size yastıkla battaniyeyi getirirdik” dedi ve bir ülke kurtarmaktan dönen Mustafa Kemal Atatürk: “Geç fark ettim hepiniz en az benim kadar yorgundunuz hiçbirinize kıyamadım. Önemli olan benim değil, milletimizin rahat uyuması” demiştir. Bunu duyduğum zaman Atatürk’ün milletimiz için yaptığı fedakarlıkların büyüklüğünü anladım. Umarım biz de ilerde Atatürk’ün yaptığı fedakarlıklara layık bir birey olabiliriz. Hatta size Hezarfen Ahmet Çelebi’nin uçtuğu güne gittim demiştim ya o gün ben bir günümü orada geçirdim. Belki inanmazsınız ama Hezarfen Ahmet Çelebi’nin uçtuğu ana tanık oldum. Uçmak için yaptığı planları, hazırlıkları ve çizdiği tasarımları bana gösterdi. Geçmişe olan yolculuğum şimdilik bu kadar. Umarım bir gün geleceğe de yolculuk yaparak çeşitli icatlar yapar ben de babam gibi bir mucit olabilirim.

Sana borçluyuz vatanımızı,
Korudun hep bizi düşmandan
Korkusuz bakışların cesaret sembolü
Atam sen hep kalbimizdesin.

Masmavidir gözlerin ,
Her zaman anlamlıdır sözlerin.
Yüreklerde hep ver yerin ,
Çünkü bilgin aklımızda derin.

Fatih KOÇAK 6/6

KARGANIN HAINLIĞI

Bir gün kartal, Őahin ve karga masaya oturmuŐ. Kartal herkese eŐit bir Şekilde yemeği blŐtrmeye başlamış. Karga kartala dönüp ‘‘Herkes eŐit bir Şekilde blŐtryorsun ama bu yemekte benim sizden daha ck hakkım var.’’ demiş. Kartal buna sinirlenip ona ck kızımıŐ. Karga sinirli bir Şekilde masadan ayrılmıŐ. Karga kartala ck kinlenmiŐ, sinirini asla içinde tutamıyormuŐ. Karga düŐünüp taŐınıp haince bir plan yapmıŐ. Kartalı bütün herkese kötülemeye karar vermiş. Karga bütün herkesin kapısını calıp yalan sözlerle kartalı kötülemeye başlamış. Bu olay bir Şekilde kartalın kulağına gitmiş ve bunu duyan kartal hemen kargayı yanına caĐırmıŐ. Kartal ona ck ağır sözler söylemiş. Karga büyüdükçe büyümüŐ ve karga kartalı öldürmeyi planlamıŐ. Karga o gece kartalın evine gitmiş, tam uykusundaiken onu öldürmeye kalkmıŐ. Kartal bir anda onu fark etmiş ve canını zar zor kurtarmıŐ. KomŐularını da cağırarak kargayı yakalamıŐ ve onu aslan krala Şikayet etmiş. Aslan kral iki tarafı da dinledikten sonra karganın haksız olduğuna karar vermiş ve onun cezalandırılmasını emretmiŐ. Karga ck pişman olmuş ancak iş işten geçmiş, cezasını ceken karga bir daha böyle Şeyler yapmamaya yemin etmiş.

AYDIN GELECEĞİMİZ

Sonsuza dek kalbimizdesin
Yüreklerde hep izin
Şanlı bayrağımızın yolunda,
Her gün anıyoruz Atam seni.

Kurtardın bu aziz vatani
Kalbimizde kuruldu tahtın
Işığınla bizlere hep yol açtın,
Biz unutmayız asla seni.

Sana borçluyuz her şeyi,
Yeniliklerin öncüsü, geleceğimizin mimarı
Hep sen oldun canım Atam.
Biz senin izindeyiz.

Havamur AKDAĞ 6/16

mİLLİ mÜCADELE

Milli mücadele başladı
Gurur duydu Mehmetçikler
Çünkü liderimiz Atatürk
Hiç yılmadan savaştı

Kadın, erkek, genç, yaşlı demeden
Canlarını feda ettiler
El ele verdi millet
Birlik beraberlik için.

Selamur Arslan 71C

Umudumuz daha kesilmemişti. Sabaha kadar dinlenmeye karar verdik ve dinlendik. İleride çok az olsa da büyük bir dağ gözükiyordu. Oraya çıkarsak belki hat çekebilirdi. Hemen oraya gitmeliydik ve yola koyulduk. Yolda bir sürü hayvanlarla karşılaştık. Penguen, kutup tilkisi, deniz gergedanı gördük. Dağa epeyce yaklaşıştık ve yolumuz çok az kalmıştı

ve buradan kurtulacağımız için çok mutluyduk. Ta ki arkadaşım bitkinleşene kadar, onu hemen rahat bir şekilde oturttum ve biraz yemek verdim. Biraz dinlenmesini söyledim. Aradan biraz zaman geçti ve artık iyi olduğunu söyledi. Yolumuz daha bitmemişti ve biz gerçekten çok yorulmuştuk ama yine de devam ettik. Bir an karşımıza kutup ayısı çıktı ve bize doğru geldi sakinliğimizi korumalıydık ani bir hareket yaparsak bize saldırabilirdi. Oradan kutup ayısının dikkati bir an dağılmışken hemen uzaklaştık.

Dağa sonunda çıkmıştık ve hat biraz olsa da çekiyordu hemen yardım çağırdık. Birkaç saat sonra bizi buldular. Macera dolu bir günün sonunda kurtulmuştuk ve kurtulduğumuz için çok mutluyduk.

Can MAHMUTOĞLU 61F

ÇANAKKALE DESTANI

Çanakkale’de savaştı tüm yiğitlerimiz,
Yüz bin çocuk da bu savaşın kahramanları
Hayatının en güzel yıllarını
Bu vatan için feda ettiler.

Genç, yaşlı demeden savaştı herkes
Kim bilir kaç anne savaştı bu cephede
Herkes nasip olmaz
Böyle fedakar bir millet.

Kübra DURGUN 610

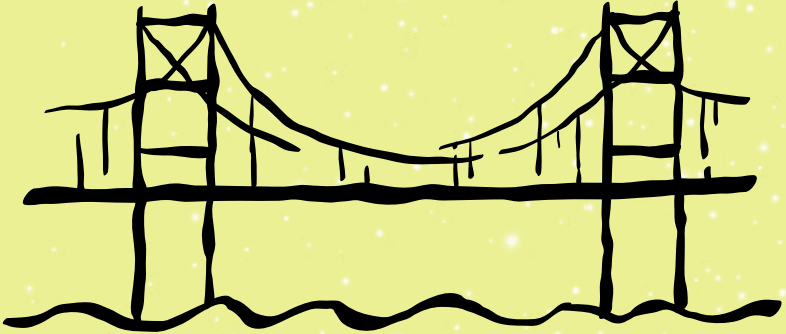

15 TEMMUZ

Saat gece ondu,
Bir ses duyuldu.
Herkes çok korktu,
Savaş başlıyordu.

Koruduk yurdumuzu,
O gün 15 Temmuz' du.
Koruruz yurdumuzu,
O gün zafer günümüzdü.

Sümeyye Tuana ATÇI 71C

ÇEVRE

Masmavi denizler, berrak dereler
Yemyeşil ormanlar, civil civil parklar
Tertemiz bir hava, aydınlık gökyüzü
Hiç zor değil, birlikte başarabiliriz.

Çok mu zor çöpleri kutuya atmak.
Çok mu zor ormanda ateş yakmamak.
Denizleri korumak, karbon salmamak.
Haydi hep birlikte başarabiliriz.

Semih Kaan CAN 7-C

ALP'İN ANISI

Kasım 2017 yılıydı... 24 Kasım'da doğum günüm ve doğum günümünden iki gün önce babaannem ve dedemle Beşiktaş 'ta yürüyorduk. Beşiktaş'ta bir antika dükkanında yıllar önce savaşlarda kullanılan eski bir pusula saati vardı. Bu saat benim çok hoşuma gitmişti. Dedeme ve babaanneme sormuştum:

“Dede, babaanne bu saat benim çok hoşuma gitti bana bu saati alır mısınız? “dedim. Onlar da “sonra bakarız” demişti. Aradan iki gün geçti doğum günümü kutlamak için sevdiklerim, dedem ve babaannem de gelmişti ve hala iki gün önce antika dükkanında gördüğüm o saatteydi. O saati dedem ve babaannem bana almayacak sanmıştım ama yanılmışım. Dedem doğum günümde o saati bana hediye olarak almış ve saati çıkarıp bana verdi, çok mutlu olmuşum. İkisine de sarıldım onlara çok teşekkür ettim.

Aradan 7 yıl geçti o saati hala değer verip saklıyordum. Babaannem ve dedem eğer ki bize bir şey olursa o saate baktıkça bizi hatırla demişti. 20 Ocak 2024'te babaannemi, 25'inde dedemi kaybetmişim. Çok üzülmüştüm babaannem ve dedemin bana bundan 7 yıl önce doğum günümde hediye ettikleri o saat bende çok çok kıymetli bir hale gelmişti, o saate baktığımda hep onları hatırlıyorum. Her baktığımda bir gözyaşı döküyorum. Ölene kadar bu saati yanımda taşıyacağım. Eğer günün birinde bana bir şey olursa bu saati çocuklarım; büyük babaannelerinin, büyük dedelerinin bana bıraktığı bu yadigarı, bu hatıramı değer vererek saklayacaklarına yürekten inanıyorum.

AĞAÇLARIN PLANLARI

Çevre kirliliğinin, orman yangınlarının arttığı sırada ağaçlar kendi kendilerine "Biz insanlara yardımcı olurken, onların nefes almalarına yardım ederken onlar neden bizlere bunları yapıyorlar." Diye aralarında konuşmaya başlamışlar. İnsanlara karşı bir plan yapmayı gece gündüz demeden hep düşünmüşler ve bunun sonucunda çok güzel bir plan bulmuşlar. Ağaçlar, insanlar onların kıymetini daha çok bilsinler diye insanlara küsme planını yapmışlar ve bu planı yaptıktan hemen sonra yapraklarını döküp insanlara temiz oksijen vermeyi bırakmışlar. Dengeler hemen bozulmaya başlamış yazın bile yağmur yağmaya başlamış. İnsanlar dengeyin bozulduğunu anlamışlar ve ormanlara gidip fidan dikmeye karar vermişler. Ormana gittiklerinde ağaçların yapraklarını dökmüş ve yıpranmış olduklarını gören insanlar "Bunlar hep bizim yüzümüzden." diye düşünmeye başlamışlar ve ağaçlardan özür dileyip onları sulamışlar. Yeni fidanlar dikip ağaçların kurumuş olan dallarını temizlemişler. Ve geç de olsa ağaçların kıymetini anlamışlar.

Hira Nur GÜLER 7/C

CESUR ATAM

Dünya Savaşı'nda ordunun hep başındaydı,
Çanakkale Cephesi'nde görev yaptı, Atam.
O olmasaydı, kurtulamayacaktı dünyam,
Bilin ki o benim cesur, korkusuz Atam.

Kurtuluş Savaşı'nda önderlik etti.
Türkiye Cumhuriyeti'nin başına geçti.
Milletini yüceltti,
Onlarca hakları milletine o verdi.

10 Kasım'da aramızdan ayrıldı,
Dolmabahçe'de sonsuzluğa karıştı.
Her 10 Kasım'da yanına giderim,
Ben Atam'ı çok severim.

Mesut Kerem DAĞ 7/10

ÖİLE

Anne, baba ve iki kız kardeşten oluşan sıcak ve mutlu bir aile vardı. Bir gün anne ve baba mutsuz ve huzursuzluk içinde kavga ediyor ve tartışıyorlardı. Kız kardeşler Ceyda ve Ece bu durum karşısında üzülüyor ve bu durum derslerine de yansiyordu.

Bir süre sonra öğretmenlerinden Ceyda ve Ece hakkında şikayet gelmeye başladı. Elif Hanım ve Akif Bey birbirleri ile konuşmadıkları için Ceyda ve Ece hakkında da konuşamıyorlardı. Bir gün Ceyda ve Ece bu durum karşısında rahatsız olduklarını anne ve babalarına söylemek istiyorlardı. Ceyda söylemekte çekinse de Ece Ceyda'yı destekleyip söylemeye ikna etti. Ceyda ve Ece tüm güçlerini toplayıp akşam yemeğinde anne ve babasına söyleyeceklerdi. Ama o akşam babaları akşam yemeğe gelmediği için söyleyemediler. Ertesi günün akşamı bütün aile fertleri masadaydı. Bu konu hakkındaki ilk yorumunu Ece yaptı:

-Anne, baba biliyoruz uzun süredir aranız bozuk ve bu durum Ceyda ve beni çok üzüyor.

Ceyda:

-Aynı zamanda bu durum derslerimize yansıyor ve bizim hayatımızın tüm alanlarını etkiliyor. Lütfen aranızdaki saygı ve sevgiyi tekrar kazanmaya çalışın siz ikinizde Ece ve benim için çok değerlisiniz.

Anne:

-Kızım siz de bizim için çok değerlisiniz. Anne babalar arasında böyle şeyler olur, siz kendinizi üzmeysin.

Elif Hanım bir anda masadan kalktı ve lavaboya gitti. Uzun süredir midesi bulanıyor ve başı dönüyordu. Bu durumdan Ece, Ceyda ve Akif Bey endişeleniyor ve korkuyorlardı.

Ece:

-Baba uzun süredir annem böyle her zaman çok yorgun ve halsiz görünüyor ve hastaneye gitmiyor. Biz annemi hastaneye götürmeye ısrar ediyoruz fakat annem gitmemekte ısrar ediyor. Sen annem ile hastaneye gider misin?

Akif Bey:

-Tabi ki yarın işten geldiğimde annen ile beraber hastaneye gideriz.

Herkes yemeğini yedikten sonra Ceyda ve Ece annelerine yardım etmek amacıyla yemek masasını topladılar. Ardından ödevlerini yapıp uyudular.

Ertesi gün babaları işten geldikten sonra annelerini hastaneye götürdü. Ceyda ve Ece evde anne ve babalarını beklediler. Anne ve babaları üç veya dört saat sonra eve geldiler.

Anne ve babaları geldiklerinde çok mutluydular. Ceyda ve Ece mutluluklarının sebebini öğrenmek için annelerine ne olduğunu sordular:

-Anne doktor ne dedi?

Elif Hanım:

-Ceyda ve Ece size bir haberimiz var ne tepki vereceğinizi bilmediğimiz için söylemekte çekiniyoruz. Ama söyleyeceğiz.

Akif Bey:

-Bir kardeşiniz olacak.

Ece ve Ceyda hem şaşırılmış hem de çok mutlu olmuşlar.

Ceyda:

-Cinsiyeti ne, kız mı,erkek mi?

Ece:

-İsmi ne koyacağız?

Elif Hanım:

-Kızlar henüz cinsiyetini biz de bilmediğimiz için ismini ne koyacağımıza karar veremeyeceğiz. Kardeşinizin sağlıklı doğması için dua edelim.

Ceyda ve Ece kardeşleri olacakları için anne ve babaları uzun yıllar sonunda yeni bir çocuk sahibi olacakları için heyecanlı ve mutlulardı. Birkaç ay sonra kardeşlerinin cinsiyetini kız olduğunu öğrendiler. Ve ismini Lina koymaya karar verdiler. Yeni bir bebek sahibi olmanın heyecanı ile anne ve baba arasındaki sorun hiç açılmamak üzere kapanmıştı. Ceyda ve Ece bu duruma çok sevinmişlerdi. Lina'nın doğmasına son iki ay vardı. O iki ay çok çabuk geçmişti. Lina iki ayın sonunda doğmuştu. Ailenin yeni üyesi dünyaya gelmişti ve bu güzel ailenin mutluluğu katlanarak büyümüştü.

Elsun Tuğçe SARIKAYA 71C

DOĞAMUZ

Nesilden nesile en anlamlı miras:

Bu temiz doğada yaşamak.

Sen de doğa için bir adım at

Bu ülkeye bin güzellik kat.

Doğanın kokusu herkese bir mucizedir,

Bedene ve gönüllere ilaçtır.

Doğayı hep sevmeliyiz,

Yarınlarımızın güzelliği için.

Hasan Efe ÖKSÜZCÜ 61F

CUMHURİYET

Cumhuriyet çok yaşa
Güven, gurur, coşkuyla
Cumhuriyet yüz yaşında

Demokrasi halktan yana
Kutlanıyor milyonlarca
Cumhuriyet çok yaşa

Kutlanacak yıllarca
Cumhuriyet çok yaşa
Cumhuriyet yüz yaşında

Cumhuriyeti biz böyle kurduk
Cumhuriyet çok yaşa
Kutlanacak yıllarca
Cumhuriyet çok yaşa

100

Bedirhan ERDOĞAN 71C

6 ŞUBAT DEPREMİ

6 Şubat...Gerçekten çok büyük bir felaket. Asrın depremi oldu ve üstüne bir de artçı depremlerle birlikte çok büyük sarsıntılar olmuştu o deprem bölgesinde. O günleri düşünüyorum, insanın içinde gerçekten de büyük bir hüznü oluyordu. O zaman sokaklar daha sessiz, hayat daha değişik geçiyordu. İnsanın içini daraltıyordu kendi milletinden insanların o durumda olması. Hele ki haberlerde gösterilenlere bakınca insanın daha da içi daralıyordu. Yaklaşık 54.000 şehidimiz olmuştu ve bir o kadar da yaralılar olmuştu. Zor günlerdi gerçekten ben deprem olan bölgede değildim fakat gelin bir de empati yapalım:

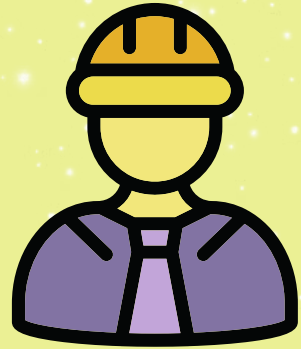
Mesela Kahramanmaraş'ta yaşayan bir vatandaş olsaydık, saat 04.17'de bina üstümüze yıkılacağı zaman enkaz altında kalabilirdik.

Hatta bina yıkıldığında ölebilirdik. Hadi yine kurtulduk enkaz altındayız eğer kurtarma ekipleri gereken zaman içinde gelemesse o zamanda belli bir süre sonra açlıktan ve susuzluktan hayatımızı kaybederdik. Yani deprem çok tehlikeli bir şey bu yüzden kesinlikle deprem çantası gerek.Hadi yine kurtulduk hayattayız diyelim zaten buna şükretmek gerek ama bundan sonra insanın psikolojisi belli bir zaman iyi olmaz. Düşünsenize yaşadığınız mahalledeki bütün evler yıkılıyor Allah korusun sevdikleriniz, arkadaşlarınız ve yakınlarınızdan çoğu hayatını kaybetti veya yaralandı insan illaki üzülür psikolojisi bozulur. O yüzden 6 Şubat depremini geçiren ve sağ kalan kişilere buradan geçmiş olsun diyorum, şehitlerimiz için de Allah'tan rahmet diliyorum. Gerçekten çok zorlu bir süreçti, ülkemiz inşallah bir daha böyle bir felaketle karşılaşmaz. Fakat inşallah desek bile bu, depremi engellemeye yetmiyor.

Bu sebepten dolayı önlem almalıyız ve sağlam binalar seçmeliyiz oturduğumuz binaya testler yapmalıyız. En önemlisi de bilinçli toplum, ahlaklı mühendis yetiştirmeliyiz.

ARKADAŐCA

Belki dűnyanın en zor durumu:
Gönlüllere söz geçirmektir.
Her zaman sevilip ve sevmek,
Bir insana en güzel armağandır.

Geldiğini farz edelim
Oturup senle her konudan bahsedelim.
Senin yüzündeki şaşkın bakışların,
Gönlümdeki en güzel hatıradır.

Zeynep Gülsüm AYNA 61F

SESSİZ KALMA KONUSU

Bugün günlerden pazartesiydi. Melis okula gitmek için çok heyecanlıydı. Melis'i okula babası bırakmıştı. Melis okula geldiğinde çok heyecanlıydı çünkü yeni sınıf arkadaşlarını ve sınıf öğretmenini çok merak ediyordu. Öğrenciler yavaş yavaş sınıfa gelmeye başlamıştı. Kızların pek çoğunun birbiriyle kaynaştığını görünce biraz üzülmüştü çünkü onun henüz arkadaşı yoktu.

Melis'in öğretmeni geldi. Öğretmen öğrencileriyle tanışmak istedi sırayla tanıştı. Sıra Melis'e gelince Melis ne diyeceğini bilememişti bir şekilde kendini tanıtmıştı ama kelimeler birbirine karışmıştı. Sınıf Melis'le dalga geçmişti ve Melis buna çok üzülmüştü. Okul bittikten sonra Melis bu olayı ailesine söyledi ve ailesi Melis'e heyecanlanmamasını ve okulun ilk günü olduğu için bunların çok normal olduğunu söyledi. Melis ertesi gün tekrar okula gitmişti sınıfa girdiğinde sınıfta üçlü grup kız vardı. Melis'i görünce tekrar onunla dalga geçtiler. Aralarından bir kız Melis'e çok çirkin olduğunu söyledi.

Bunun üzerine Melis tuvalete gidip ağladı. Kızlar Melis'in peşinden tuvalete gidip onunla dalga geçmeye devam ettiler. Melis bu olanları kimseye söylemiyordu çünkü o kizlardan korkuyordu.

Eve gittiğinde direkt odasına çıkmıştı ve sessizce ağlıyordu. Annesi sofrayı kurmuştu. Melis aşağıya indiğinde annesi Melis'in üzgün olduğunu anlamıştı Melis'e sordu: Neyin var anneciğim?

Melis: Bir şeyim yok anne biraz karnım ağrıyor.

Melis yemeğini yiyip odasına çıkmıştı artık okula gitmek istemiyordu. Çünkü o kız grubundan korkuyordu ve o kız grubundan çok nefret ediyordu ama istemeyerek ertesi gün okula gitmişti. Ertesi gün sınıfa yeni bir kız gelmişti sınıfta bazılarının yeri dolu bazılarının yeri boş ama o kız Melis'in yanına oturmuştu. Kız kendini Melis'e tanıtti Melis de kendini o kıza tanıtti. Teneffüs zili çalınca herkes sınıfa yeni gelen kızla tanışmaya geldi. Kız herkesle tanıştı. Ama sınıfta bir tek Melis'i sevmişti. Melis'e şunu söylemişti:

-Arkadaş olalım mı?

Melis'in sınıfta hiç arkadaşı olmadığı için kabul etmişti. Aradan 2 hafta geçmişti. Melis'e zorbalık yapan kızlar yine Melis'e bulaşacaklardı ama Melis'in arkadaşı Melis'i korumuştur ve o kızlar oradan gitmişti. Melis arkadaşına çok teşekkür etti ve ona kantinden bir şeyler ısmarladı.

Arkadaşı Melis'e kimsenin onu üzmesine izin vermemesini ve bu tür zorbalıklar karşısında asla sessiz kalmaması gerektiğini söyledi. Melis arkadaşının sözünü dinledi ve artık hiç kimse ona zorbalık yapmaya cesaret edemedi.

SEVGİNİN GÜCÜ

Saatler hızla geçse de seni görebilsem,
Keşke beni bırakıp gitmesen
Aslında daha çok tanıdıkça seni,
Sonsuzluğa dalıyorum birden.

Işığın gözlerimi kamaştırıyor,
Sözlerin hep derinde yer alıyor.
Öyle güzel bir kalbin var ki
Sanki bir cennet gibi

Elif CEBE 7/17

SADECE BİR GÜN OKULA GİTMEMEK

Okulun son haftaları idi. Çoğunluk gelmediği için Emir de gelmeme kararı aldı. Perşembe akşamı Emir geç yattı. Cuma akşamı da geç uyanmıştı. Tüm gün top ve bilgisayar oynayan Emir okuldan arkadaşlarından hafta sonu hiç haber almadı.

Pazartesi okul başladı. Emir'in arkadaşları Emir'e "çok fazla şey kaçırdın, sen yokken neler yaptık neler, keşke gelseydin" gibi cümleler kuruyorlardı Emir onları pek takmadı ve yüzyıllar sürecek olan matematik dersi başladı. Hocaları sınıfa girer girmez sınıfa tatillerinin nasıl geçtiğini sordu. Bu biraz garipti çünkü altı üstü iki gün tatilleri vardı. O sırada bir arkadaşı söz alıp Fenerbahçe-Galatasaray derbisini izlemenin çok keyifli olduğunu söyledi. Emir hayatı sorgularken başka biri söz aldı ve beş yıldızlı otelde üç gün kalmanın çok rahatlatıcı olduğunu ve Şef Nusret'in yaptığı yemeklerin çok lezzetli olduğunu söyledi. Hoca Fatih Terim'in verdiği paralarla ne aldıklarını sordu. Emir'in aklı allak bullak olmuştu. Aklında bir sürü soru vardı: Bunların hepsi sadece hafta sonu mu oldu?

Niye ona söylemediler? Ödev yok muydu? Neden bunları yaptılar? Hiçbir fikri yoktu. Bunları düşünürken sınıftakiler parasıyla top alanlar, krampon alanlar, kaleci eldiveni alanlar ve hocanın gözüne girmek niyetiyle test kitabı alanlar olmuş. En sonunda hocası Emir'e parasıyla ne aldığını sorunca Emir okula son hafta diye gelmediğini söyledi. Hocası alaycı bir tavırla okula nerdeyse bütün okulun geldiğini söyledi. Emir okula kimsenin gelmeyeceğini düşündüğü için hocası ona bir şey demedi. Ders bittiğinde Emir neden kimsenin ona haber vermediğini hala öğrenemedi. Ders Türkçe idi. Ders başlar başlamaz hoca verdiği 150 000 soruyu açmalarını istedi.

Emir kaybolmak istiyordu çünkü Emir dışında tüm sınıf ödevi yapmıştı. Emir de klasik "yoktum, bilmiyordum" gibi bahaneler sundu. Hocası bu ödevi arkadaşlarının ona uçaklar ile bildirdiklerini söyledi. Birden Emir'in aklına oyun oynarken üzerinden bir sürü uçak geçtiğini ve o uçakların arkasına bağlı olan kağıtların üstünde yazıların yazıldığını ve ses çıkardıklarını hatırladı. Peki arkadaşları bütün bu soruları nasıl üç günde bütün bu soruları nasıl çözmüştü? Bunun cevabını öğretmen daha Emir sormadan oteledeki robotlara soruları

çözdürebileceklerini söyledi. Hoca 150.000 soruyu 3 günde yapması zor olacağı için bu seferlik Emir'i affetti. Emir bütün bu olanları duyunca pişman oldu. Bir daha da hayatı boyunca okula gelen tek kişi olsa bile her gün okula aksatmadan gideceğine söz verdi.

ÇOCUKLARIN MUTLULUĞU

Benim hayalim güzel bir dünyada yaşamak.
Bir ay nasıl parlıyorsa gökyüzünde,
Her çocuk da her gün parlamalı.
Emek, sevgi ve dostluk
Ne güzeldir bu duygular.

Tüm çocuklar hayallerine kavuşmalı,
Kötülerden uzak durmalı
Hayat gökyüzündeki yıldızlar gibi
Sönmesin hiçbir zaman ışıklarımız.

Keşer Ecrin YILMAZ 616

SÜRPRİZ DOĞUM GÜNÜ

Bir zamanlar küçük bir kasabada Buse adında bir kız varmış. Bir gün eve mutsuz bir şekilde

gelmiş ve hemen odasına geçmiş o esnada kapı çalmış annesi;

-Buse kapıya bakar mısın? demiş .

Buse:

-Tamam anne demiş. Kapıyı açınca karşıdaki kişiyi görünce şaşırmış ve hemen “hoş geldin

Ahmet amca demiş”. Ahmet amca:

-Hoş buldum kızım demiş. Aradan 1 saat geçmiş ve babası eve gelmişti Buse hemen babasının boyunun sarılmış . Babası

Ahmet amcaya göz kırıp annesi ile mutfağa gitmişler ve doğum günü pastası gelmişti. Buse çok şaşırmış o an herkes doğum günümü unuttu sandım demiş. Ahmet amca:

- İyi ki doğdun kızım demiş.

Buse teşekkür etmiş. Oturup hep birlikte doğum günü pastasını yediler ve ailecek oyunlar oynadılar. Güzel bir günü ardından Buse mutlu bir şekilde odasına gitmiş ve güzel bir uykuya dalmış. Bugünü de hiç unutmayacağını söylemiş.

HAYALİM TEMİZ BİR DÜNYA!

Bir hayalim var göklere uzanan:
Yeşil, temiz bir dünya.
Doğayı kirletmeyelim,
Hiçbir çocuğu üzmemelim.

Mutluluk çocuktur
Çocuk da hep mutluluktur,
Daha güzel yarınlar için
Çevremizi temiz turalım.

Fatih KOÇAK 616

KADER ORTAKLARI

20 Temmuz Cumartesi sabahı Buğra, annesi ve babasıyla piknik yapmaya gideceklerdi. Tüm hazırlıkları yapmışlardı. Yola çıktılar ve kaza yaptılar. Buğra yaralanmıştı ama Buğra'nın annesi ve babası Buğra kadar şanslı değillerdi. Buğra'nın anne ve babası olay yerinde hayatını kaybetmişti. Buğra anne ve babasının vefat ettiğini öğrendiği an anlam veremedi. Anne ve babası olmadan nefes almasını dahi bir anlamı olmadığını düşünüyordu.

Buğra'nın geçirdiği bu zor dönemde en büyük destekçisi ve moral kaynağı olan kişi ilkokul arkadaşı Efe'ydi. Efe Buğra'yı bu

durumda yalnız bırakmak istemedi onunla kalmasını teklif etti. Ancak Buğra teyzesi ve eniştesi ile kalmaya karar verdi. Teyzesi, eniştesi ve kuzenleriyle kalacaktı. Buğra henüz öğrenciydi, para kazanmıyordu. Sadece eniştesinin verdiği harçlıkla idare ediyordu.

Buğra bir gün yemek yemek için mutfağa gittiğinde teyzesiyle eniştesinin konuştuklarına kulak misafiri oldu. Eniştesi kendilerini zor geçindirdiklerini Buğra'nın onlar için fazlalık olduğunu, Buğra'nın giderlerini karşılamakta zorluk çektiğini söyledi. Teyzesi biraz daha idare edelim sonrasını düşünürüz dedi.

Konuşmaları bitti an Buğra mutfağa girdi ve bu akşam biraz başının ağrıdığını, yemek yiyemeyeceğini, erkenden uyuyacağını söyledi. Yatağına yattı ve ertesi sabahı düşünmekten zor etti. Annesi ve babası hayatta olsaydı bu durumda olmayacağını düşündü ve gözyaşlarını tutamadı. Ağlaya ağlaya uyumuştı.

Sabah uyanır uyanmaz kahvaltı dahi yapmadan okula gitti. Okulda eniştesinin ve teyzesinin Buğra hakkındaki düşüncelerini Efe'ye tek tek anlattı.

Efe: Madem sen onlara fazlalıkmışsın kendini onlara muhtaç hissediyorsun gel benimle yaşa ben de senin gibi ailemi, annemi ve babamı küçük yaşta kaybettim. Benimle beraber kalırsın artık benim evim senin de evin olmuş olur. Okul çıkışı sen hemen teyzenlere gidip eşyalarını toplayıp gelirsin dedi.

Buğra: Sen hem okul okuyorsun hem de çalışıyorsun. Ben desenin gibi hem bir işte çalışıp hem de okulumu

okuyacağım. Annemin ve babamın hayalini gerçekleştirip doktor olacağım, dedi. Efe sen nerede çalışıyorsun?

Efe: Ben okul çıkışı küçük bir kafede garsonluk yapıyorum. Eğer istersen sen de benimle çalışabilirsin hem kafeye bir garson gerekiyordu.

Buğra Efe'nin teklifini kabul etti. Okul çıkışı hemen teyzesinin evine gitti. Evin zilini çaldı ve teyzesi kapıyı açtı. Buğra eve girer girmez teyzesine eniştesine ve kuzenlerine ben artık sizinle kalmamaya karar verdim. Sizinle kalmak benim için çok güzeldi ama kendi giderleriniz yetmezmiş gibi benim giderlerimi de karşılamamız sizin maddi gelirinizi zorlayacağını düşünüyorum. Çok yakın arkadaşım olan Efe ile yaşayacağım. Her şey için hepimize çok teşekkür ederim dedi. Eniştesi rica ederim her zaman gelebilirsin Buğra dedi. Buğra vedalaşıp evden çıktı. Efe'nin evine gitti.

Efe: Buğra bu ev artık senin evin, benim param senin de paran, her zaman her zorlukta seninle olacağım bunu unutma.

Buğra: Madem bu ev benim de evim bu evin giderlerini beraber karşılayacağız, benim param senin de paran, ben de her zaman her zorlukta seninle olacağım, seninle beraber o zorluğun üstesinden geleceğim dedi. Akşam kafeye garsonluk yapmaya gittiler. Buğra ilk iş gününde hiç zorlanmamıştı.

Buğra ve Efe 12.sınıf öğrencisiydiler. Son sınıf oldukları için çok çalışıp güzel bir üniversiteye gitmeleri gerekiyordu. Buğra anne ve babasının hayali olan mesleği yapacaktı, doktor olacaktı. Efe de anne ve babasının hayali olan avukatlığı istiyordu.

Üniversite sınavının günü gelmişti. Sınava girmişlerdi. Ve Nihayet üniversite sınavı sonuçları açıklanmıştı. Efe güzel bir üniversitede Hukuk Fakültesi okuyordu. Buğra ise çok güzel bir üniversitede Tıp Fakültesi okuyordu. Yıllar geçmişti. Buğra çok başarılı bir doktor olmuştu. Efe de çok başarılı bir avukat olmuştu.

Efe de Buğra da annelerinin ve babalarının hayali olan meslekleri olmuşlardı. Yıllar geçmişti ve geçen yıllar Buğra ve Efe'yi daha da yakın yapmıştı. Kardeş gibilerdi. İkisi de her zorluğun üstesinden beraber gelmişlerdi. Zaman onları kardeş yapmıştı.

Elsun Tuğçe Sarıkaya 7/C

PES ETMEK BİZLİK DEĞİL

İnsan asla pes etmemeli,
Yarınları için hep çalışmalı
Pes etmek bizlik değil
Hep hayallerimize bakalım.

Sakın hayalinizden vazgeçmeyin,
Kendinize hep hedef belirleyin.
Bazen hayat size sıkıcı gelebilir
Ama sen sakın hayattan kopma.

Zeynep ATESÇİ 6/16

KÖYDE BİR GÜNÜM

Sabah erkenden uyandıktan sonra doğanın o güzel kokusu eşliğinde, uçsuz bucaksız ovalara bakarak kahvaltımı yaptım. Sonrasında kendimi , bahçede etrafı kontrol ederken buldum. Bu benim, köyde her sabah yaptığım rutin işlerden biridir. Etrafa göz gezdirdikten sonra aklıma bahçede yapılacak işler geldi ve işe koyulmaya başladım. Bahçenin temiz olması önemli çünkü ekip biçtiğimiz ürünlerin zarar görmemesi gerekir. Elime küçük bir çapa alıp toprağı havalandırmaya başladım. Ben bunları yaparken aynı zamanda okulda yaptığım muzip davranışlar aklıma geldi. Bu davranışlarım bazen aşırıya kaçtığında arkadaşlarım kırılıp üzülmüyorlardı. Kendimi “Artık bu durumu kontrol et” diye sayıklarken buldum. Evet nihayetinde bazı şeyleri yanlış yapıyordum ve düzeltmek için adım atmalıydım. Ben bunları düşünürken içeriden babaannemin sesi geliyordu. “Sobayı yakmak için odun lazım Mehmet...” diye iki kez seslendikten sonra etraftan birkaç odun toplayıp eve geçtim.

Babaannem sobayı yaktı ev güzelce ısındı ardından ben son olarak bahçeyi sulamak için dışarı çıktım. Benim için keyifli ve güzel bir gün geçip gitmişti.

Mehmet YAMAÇ 61F 40

BUL DELİ

Yaz bitmiş güz gelmiş de
Ben aşkımdan deli divane
Kırmışım kalbini meğerse
Bu delinin kalbi hala seninle

Onlar akıl etmese
Mevla kabul etmese
Nasıl bulurdum seni bu insan denizinde
Bu delinin aklı hala seninle

Sakla! Zarar gelmesin o bedenine
Emin değilim sensiz durabileceğime
Eğer o bedenine zarar gelirse
Bu delinin bedeni hala seninle

İnsanlar seni bırakırsa
Yalnızlık seni bulurse
Sadece biz ikimiz birlikte
Bu deli hala seninle

Gözüm başkasını görürse
Körlük uğrar gözüme
Sen büyük bir yarasın kalbimde
Bu deli sadece seninle

Sana olan sevgim ölümüne
Özlemin bitişine
Ömrünün eceline
Bu deli seninle

HER UZVUMLA

Sevmek bayağı bayağı,
Yılların geçmesi bir yana,
Mutlu görünsem de,
Özlüyorum her uzvumla...

Ben miyim tek âmâ,
Diriyken gömüldüm mezara,
Gözyaşım akmasa da,
Özlüyorum her uzvumla...

O gece geliyor aklıma,
Kalbim kırılmış galiba,
Tamamen yakıyor ruhumu belli olmasa da,
Özlüyorum her uzvumla...

Saat dörde çeyrek kala,
Gecenin zifiri karanlığında,
Gözyaşım düşüyor yere,
Özlüyorum her uzvumla..

Sesi Kulaklarımda,
Ağlıyor sanki aklımda,
Dokunmak bile huzurla,
Özlüyorum her uzvumla...

HARİKA BİR YAZ TATİLİ

Okullar kapanıp yaz tatiline girdiğimiz zaman hemen tatil planı yaptık. Tatili Antalya'da geçirmeye karar verdik. En güzel tarafı da teyzemlerin de Antalya'ya geliyor olmasıydı. Annemle gecedan valizleri hazırlamıştık. Sabah altı gibi yola çıktık ve tam on iki saatlik bir yol bizi bekliyordu. Kardeşim Dilara ile arka koltukta hem sohbet ediyor hem de bir şeyler atıştırıyorduk. Benim için unutulmaz bir tatilinin başlangıcıydı. Birkaç saat geçtikten sonra hepimiz kurt gibi acıkmıştık ki babam yol kenarındaki bir kafeteryada durdu. Hepimiz güzel bir kahvaltı yaptıktan sonra tekrar yola koyulduk. Bir ara annem, Hülya teyzemi onların kaç saatlik yolu olduğunu sordu. Onların beş bizim ise altı saatlik bir yolumuz kalmıştı Ben vardığımız zaman geçireceğimiz güzel vakitleri düşünürken uyuyakalmışım. Uyandığında bir otelin önündeydik. Arabadan inip teyzemi gördüğümde eteklerim zil çalmaya başladı ve gerçekten mutluydum. Günün yorgunluğunu atmak için hepimiz odalarımıza geçtik ve güzelce uyuyup dinlendik.

Ertesi gün teyzemlerle güzel bir kahvaltı yaptıktan sonra bölgenin en güzel ve en eğlenceli havuz parkına doğru gittik. Ben, babam, Dilara, Ceren ve Eda eğlenceli birçok etkinlikte yer aldık. Her birinden çok keyif aldık. Günü bol sohbetli bir akşam yemeğiyle kapattık. Hayatımın en güzel günüydü.

ORMANLAR

Kuşlar cıvı cıvı tüşür üzerinde
Dereler güröl güröl akar üzerinden
Yapraklar hışırdar her bir yanında
Benim canım ormanlarım.

Hayvanlara yuva olur;
İnsanlara hava olur;
Bazen kitap, defter olur;
Benim canım ormanlarım.

Ateş ile yaklaşmayın,
Ciğerlerimizi yakmayın,
Sakın ola kesmeyin,
Benim canım ormanlarım.

Emir Kaya Can 7/10

İKİ KAFADARIN MACERASI

Günlerden bir gün, Eymen ve Yiğit adlı maceraya çok düşkün iki arkadaş, çevreyi keşfetmeye çıkarken bir mağara dikkatlerini çekmiş. Bu öyle büyüleyici bir mağaraymış ki dışarıdan ışık demetleri saçıyormuş. İki kafadar hemen düşünmeye başlamışlar Eymen hemen öne atılıp: “Bizim hemen bu mağaranın içini görmemiz lazım ” demiş. Yiğit ise ürkek bakışlarla: “Ya orada kötü bir durumla karşılaşsak...” iki kafadar biraz düşündükten sonra meraklarına yenilip mağaranın yolunu tutmaya başlamışlar. Ama bu mağaraya ulaşmak pek kolay de değilmiş. Mağara yüksek kayalıklar üstüne kuruluymuş. Daha yolun yarısında ikisinin de nefesleri kesilmiş ve yola çıktıklarına pişman olmuşlar. Etraftan garip sesler de duymaya başlayınca korkup eve doğru koşmaya başlamışlar. Ailelerine olayı anlattıktan sonra hemen yetkililere haber verilmiş. Mağaraya ulaşan yetkililer birçok tarihi eserle karşılaşmışlar. Tarihi eserler müzeye konulmuş iki kafadar eserleri müzede görme imkanı bulmuş ve bu arada bu tarihi eserlerin bulunmasına yardımcı oldukları için müze görevlileri iki kafadarı tebrik etmiş. Müzenin her yerini gezdikten sonra gururla evlerine dönmüşler.

Zeynep BARAN 61F

KIŞ

Kış gelsin, karlar yağsın
Okullar tatil olsun
Kardan adam yapmak için
Sokaklar çocukla dolsun.

Kuzineler kurulsun
Kestaneye doyulsun
Üşüyen ellerimiz
Neşe ile buluşsun.

Semih Kaan Can 71C

BALON

Bir gün arkadaşım Emre ile ders çalışıyorduk ve artık ders çalışmaktan sıkılmıştık. Aklımıza su balonu yapmak gelmişti ve biz de eğlenceye hayır demeden hemen balona su doldurmak için banyoya gittik. Tabi bu olaylar olurken anneler işteydiler. Eğlenceli eğlenceli balonu şişirirken fark ettik ki balon basketbol topu büyüklüğündeydi. Bizde bir şey olmaz derken balon pat diye patladı. Ne yapacağımızı şaşırılmıştık her yer su içindeydi. Anneler her an gelir korkusuyla şok içindeydik. Ayaklarımız, yerler hep çamur olmuştu ve zeki arkadaşım Emre yere sıvı sabun döktü evet bildiğimiz sabun ve her yer köpük olmuştu Emre'ye “Nasıl düzelteceğiz şimdi burayı?” dedim korkmuş bir şekilde. O da “temizlemek en mantıklısı” dedi tedirgin bir ses tonuyla. Elimize bez, paspas ne varsa aldık ve başladık temizlemeye birimiz siliyor birimiz ise paspasla yüzeyleri siliyordu tam her yer mis gibi oldu derken gibi yaptık bir yeri unuttuğumuz aklımıza geldi. İkimiz var gücümüzle kalan yerleri bir güzel temizledik. Sonuçta yaptığımız hatayı başarılı bir şekilde düzelttiğimiz için mutluyduk. Ertesi gün bu olayı annelere gülerek anlattık.

Betül YAMAÇ 7/16

SENSİN BENİM ATAM

Atatürk kazandı savaşı
Aldı bu güzel vatani
Hiç usanmadan, sıkılmadan
Sensin benim atam

Sensin o adam
Cumhuriyeti ele alan
Hiç bıkmadan yorulmadan
Sensin benim atam

Sensin o adam
Doğru yolda olan
Yüreğimizde yaşayan
Sensin benim atam

HAYATIN ÇEŞİTLİ YÜZLERİ

Ankara'da soğuk ve yağmurlu bir aralık ayıydı. Saatler gece yarısına çok yaklaşmıştı. Kız öğrenci yurdunun 7.katında kalan bir kız hayatını, o zamanlar kâğıda dökmeye

karar vermişti, annesine onu her gün arayacağına söz vermişti. Annesine “Anne biz bunun dışında bir şey daha yapalım sadece birbirimizi aramayalım çünkü her şey konuşarak ifade edilmiyor. Biz bütün duygularımızı bir kâğıda dökelim.” demişti. Annesi şu zamanda bu durumu çok saçma bulmuştu ama kızı ise ben silinip gidilecek değil sonrasında öpüp koklayacağım hatıralar yaşatmak istiyorum. Geçen dört yıl boyunca sayısını bilmediği mektuplar yazmıştı, önceleri bu süreçten sıkılmıştı ama hayatı tanıdıkça en iyi arkadaşının annesi olduğunu anlamıştı. Bir anne kızıdan öte bir arkadaş gibi sohbetlerine devam ediyorlardı. Genç kız; insanlar arasında kurulan bağların ne kadar güçlü olduğunu, acıların doruk noktalarında başını kimin omzuna koyduğunu, kimin şefkatli ellerinin daha şifalı olduğunu anlamıştı. Bazen arkadaş bazen kardeş ama çoğunlukla annesi onun en anlamlı yol arkadaşıydı.

Hayatın insanı savuran, dağıtan bazı yönleri olsa da insanı hayatta tutan anlamlı nedenler olmalıdır çünkü bu nedenler bizi hayata bağlayan güçlü bağlardır.

Zeynep Yağmur ALTIPARMAK 8/16

SEVMİYİ ANLATMA

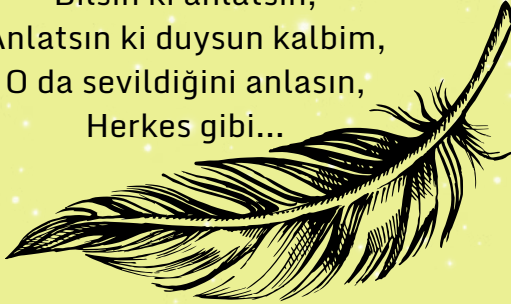

Bana sevmeyi anlatma sakın...
Bana çiçeklerden,
Kelebeklerden de bahsetme,
Gökyüzündeki güzelliklerden,
Bana mutluluktan bahsetme sakın...

Bana sevmeyi anlat!
Nedir sevmek?
Nasıl bir duygudur, nasıl bir histir?
Sevilince gökyüzünde kaybolabilir mi insan?
Kelebek olup uçabilir mi?

Çiçekler gibi sabah neşe katabilir mi etrafa?
Bana sevmekten bahsetme!
Bana sevmeyi anlat...
Anlat ki bilsin aklım.

Bilsin ki anlatsın,
Anlatsın ki duysun kalbim,
O da sevildiğini anlatsın,
Herkes gibi...

TEKNOLOJİNİN YARARLARI VE ZARARLARI

Teknoloji hayatımızda önemli bir yere sahiptir. İnsan hayatı boyunca Taş Devri'nden Orta Çağ'a, Orta Çağ'dan Yakın Çağ'a ve günümüze kadar hep önemli buluşlara imza atmıştır. Teknoloji demek ham maddeler ile insan hayatına yardımcı eşyalar icat etmek ve bu icatları geliştirme süreci gibi bir şeydir. Mesela, telefon insan ihtiyacı için üretildi ama ilk hali gibi kalmadı ve art arda geliştirildi ve geliştiriliyor. Fakat her şey de olduğu gibi teknolojinin de yararı kadar zararı vardır. Fakat bu teknolojiyi nasıl kullandığımıza bağlıdır. Mesela bir bilgisayardan örnek verelim: Biz bilgisayar ile ödevlerimizde ve özellikle araştırma ödevlerimizde araştıracağımız şeyi kolayca bulur ve ödevimizi yaparız. Onun dışında bir yerde mesela televizyonda ufak bir sorun oluştu hemen internete bakarak televizyondaki sorunu gidermek için çözüm bulabiliriz. Ama bizler bilgisayardan yeteri kadar değil de abartılacak düzeyde oyun oynayarak yani bir günde 4 - 5 saat gibi ki bu ileri düzeyde bir bağımlılığa yol açar ve 24 saatlik günümüzün 1/6'sının gitmesine neden olur.

İşte bu teknolojinin bir zararıdır. Bilgisayardan başka bir örnek vereyim: Mesela gideceğimiz yere hızlı ve rahat bir şekilde gitmemiz için tasarlanan arabayı hız yaparak, makas atarak veya trafik kurallarına uymayarak kullanırsak bir kaza yapabiliriz ve bu ölüme kadar gider veya motor kullanarak çok hız yaparsak yine bu da ciddi zarar verir ve ölümümüze kadar gider. Ama motoru veya arabayı trafik kurallarına uygun ve hız limitlerine uyarak kullanırsak hem kaza yapmayız hem de kazanın yol açabileceği hasarları önlemiş oluruz. Arkadaşlar diyeceklerim bu kadardı. Teknolojiyi yararına ve amacına uygun bir şekilde kullanırsak daha iyi olur. Hem teknoloji zaten ham maddeler ile insan hayatına yardımcı ürünler icat etmek ve onları geliştirmeyi kapsar. Bu sebepten dolayı teknolojiyi düzgün kullanalım başkalarına da kendimize de zarar vermeyelim. Her şey dozunda güzeldir.

Al yıldızlı bayrağım,
Denizlerim ormanlarım,
Korkusuz halkım,
Canım ülkem TÜRKİYE'M.

Tarihiyle bilinir,
Kültürüyle sevilir,
Barışın evidir,
Canım ülkem TÜRKİYE'M.

Ezanımız dinmez,
Ülkemiz bölünmez,
Bayrağımız inmez,
Canım ülkem TÜRKİYE'M.

BAYRAK SEVGİSİ

Yirmi dokuz Ekim'de
Kuruldu cumhuriyet,
Özgürüz gölgende
Ay yıldızlı bayrağım.

Al bayrak göklerde,
Yaşıyoruz sayende.
Kucaklayıp beni sar,
Ay yıldızlı bayrağım

Sılamur ARSLAN 71C

3 MACERACININ HAYATI

Aksiyona çok düşkün üç dost sürekli bir yerler görmeyi ve gezmeyi çok seviyorlarmış. Maceralara da epey çok vakit ayırıyorlar çünkü hayatın böyle daha anlamlı olduğuna inanıyorlarmış. Maceracılar bir gün İtalya’da bulunan bir pizza restoranına gitmeye karar vermişler. Toplamışlar bavullarını almışlar uçak biletlerini ve uçaklarına varmışlar sonunda İtalya’ya direkt bir pizza restoranına gitmişler. Bir büyük boy pizza istemişler ve pizzaları yemişler afiyetle bitirdikten sonra kendi aralarında pizzayı puanlamışlar ve yine maceranın yolunu tutmuşlar. Düşünmüşler nereye gitsek diye maceracı dostlardan birinin aklına fikir gelmiş demiş ki “Biz bir dağ turu yapalım.” demiş yani kayak yapmaya yine eğlenmek için kendilerine etkinlik düzenlemişler. Hazırlamışlar bavullarını ve çıkmışlar yola kayak merkezine vardıklarında kayak malzemelerini alıp başlamışlar kaymaya üst üste 4-5 kez kaydılar son kez tepeden birden hızla kaymaya başlamışlardı .Maceracılarından birisi aşırı hızlı bir şekilde kaymaya başladı en sonunda bir duvara hızla çarptı kolunu ve bacağına hissetmediğini söyledi hemen hastaneye gittiler bacağına ve koluna röntgen çekildi doktor geldi ve bacağına ve kolunda kötü bir kırık olduğunu o yüzden 3 ay alçıda kalması gerektiğini söyledi

maceracı dostlar bu duruma çok üzölmüşlerdi ve 3 ay boyunca hiçbir yere gitmediler artık ve bu duruma üzöldüler. Yeniden doktora kontrolüne gittiklerinde artık bacağıının tamamen iyileştiğini söyleyince bu üç kafadar yeniden nereye gitsek diye düşöndüler ve sonunda buldular. Bir ormana gitmeye karar verdiler ormanda kamp yapmayı da planlıyorlardı aldılar kamp malzemelerini çıktılar yola , vardılar ormana ve hemen hazırladılar çadırlarını maceracı dostlar yanlarında balık tutmak için olta getirmişlerdi maceracı dostlardan birisi balık tutmaya birisi çadıra eşyalarını yerleştiriyordu birisi de güvende kalmaları için çadırın etrafını kapatıyordu balık tutmaya giden maceracı dost oltayı attığında büyük bir balık oltaya takıldığını anladı ve oltayı çekmesiyle göle düştü üstü de çok ıslanmıştı. Sonra yaklaşık 1 saat boyunca balık gelmesini bekledi ve sonunda büyük bir balık yakaladı ve onu dostlarına gösterdi sonra bir ateş yakıp direkt balığı pişirdiler ve afiyetle yediler.

Yaşamdan keyif almasını bilen bu dostlar her zaman gezilecek güzel yerlerin güzergahlarını belirleyip oraya gidiyorlarmış. Hayat, yaşadığımız anlardan güzel izler bırakarak anlamlı oluyor.

Keuser Ecrim YILMAZ 616

Fatih KOÇAK 616

SORUMLULUKLARIMIZ

Verilen sorumlulukları,
Yerine getirmeliyiz zamanında.
Aksi durumda,
Çekeriz sıkıntısını toplumca.

Uymalıyız okuldaki kurallara
Yerlere çöp atma, dersi kaynatma
Görevlerimizdir bunlar
Yapılmadığında başa bela

Evde de sorumluluklar vardır
İşleri paylaşır
Yemek, çamaşır, bulaşık
Bunları tüm aile yapmalıdır.

Kirletme çevreyi
Havayı, ormanı, denizi.
Çöplük oldu her yer
Toplumca buna dikkat etmeli

Sorumluluklarımızı bilmek
Toplumda bir kuraldır
Sevgi, saygı, hoşgörü
Hepimize ödevdir.

Eysa Gül ÖZTÜRK 7/10

HAYVANLARIN GÜCÜ

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde kötülük lan bir adam bir ormanın kulübesinde yaşarmış. Ahmet adındaki bu adam hayvanları hiç sevmezmiş ve kötü kalpli insanmış hayvanların üstünde sürekli acımasızca deney yapan bir insanmış ve Ahmet yine günlerden bir gün laboratuvara giderken bir köpek görmüş ve “Bu köpeğin üzerinde deney yaparım.” diye düşünmüş ve köpeğin peşinden koşmuş zor da olsa köpeği yakalamayı başarmış ve hemen kafese koyup laboratuvara götürmüş , deney eşyalarını almaya gitmiş tam o esnada köpeğin yanına bir iyilik perisi gelmiş. Köpeğe “Benden ne istersin?” diye sormuş köpek şöyle yanıt vermiş:

“Ben özgür kalmak istiyorum.” İsteği hemen yerine getirilmiş ve sonunda özgürlüğüne kavuşan köpek doğruca ormanın yolunu tutmuş sonra ormandaki tüm hayvanları toplayıp iş birliği yapmışlar ve hayvanlar arasında en hızlı koşanı seçmişler bunlardan biri de çitaymış. Çita Ahmet’i oyalamak için laboratuvarın kapısının önüne gitmiş diğer hayvanlar da arka kapıdan girip üstünde deney yapılmak için bekleyen tüm hayvanları arka kapıdan çıkarmışlar ve bütün hayvanlar ormanda buluşmuşlar. Ormanda huzur içinde hayatlarına devam etmişler.

Zeynep ATİŞÇİ 616

Havanur AKDAĞ 616 58

GÖKYÜZÜNDE YAŞAM

Günlerin birinde, hayal kurmayı çok seven bir kız varmış. Bu kız sürekli gökyüzünde yaşamayı hayal ediyormuş. Fakat bu hayalini paylaştığı arkadaşları, ailesi bunun mümkün olmadığını hatta imkânsız olduğunu ona anlatıyorlarmış ama kız onları hiç önemsemiyormuş. Bir akşamüstü tekrar hayal kurarken uykuya dalmış ve rüyasında da hayalini görmeye devam etmiş. Rüyasında; pamuk şekeri gibi bir bulutun üstünde, minik pembe bir evin içinde uyanıyordu. Evin içindeki her şey pembe ve mor renkti; gardırop, buzdolabı, yatak, koltuk, sandalye... Evin kapısından çıktığında ise bembeyaz bulut şeklinde bir ev vardı. Tam “ işte artık burası benim evim!” diye sevinmeden sabah olup uykusundan uyandı ve rüyada olduğunu fark etti. Rüyasından uyandığı için hiç mutlu değildi ama böyle güzel bir rüyayı gördüğü içinde kalbi küt küt atıyordu. Hemen hazırlanıp okula gitmesi gerekiyordu. Elini yüzünü yıkadı, giyindi ve kahvaltısını yapıp evden mutlu şekilde çıktı. İlk defa bir okul günü bu kadar heyecanlı ve mutluydu. O gün eve geldiğinde tekrar aynı rüyayı görme umuduyla yatağına gitti fakat uyuyamadı. Hafif hava kararmaya başlayırken odasının penceresinden rengarenk bir ışık yansıdı, hemen ardından içeriye küçük bir peri girdi. Kız ilk başta biraz korktu ve ürktü sonra ise peri gökyüzünde yaşamak istediğini duyduğunu ve onu gökyüzüne götürebileceğini anlattı.

İlk baştan çok hevesli olan kız, duyduklarından ve gördüklerinden korkuyordu sonuçta ailesi, arkadaşları buradaydı. Onları hiç özlemeyecek miydi? Ama kız kararlıydı ve sonucu ne olursa olsun gökyüzüne gitmeyi kafasına koymuştu. Peri'ye kim olduğunu sordu; Peri de: “ Ben gökyüzü perisiyim.” dedi. Kız gökyüzüne gitmeyi kabul edince, peri ve kız el ele tutuşup bir anda ışınlandılar. Onu aynı hayallerindeki gibi olan eve götürdü. İçerisindeki eşyaların rengi bile aynıydı hiçbir farkı yoktu. Kız çok mutluydu. Bu sefer “ işte artık burası benim evim ve yeni hayatım rüyalarımı yaşıyorum ve uyanmadım bunun için çok mutluyum” gibi düşüncelere dalarken artık gece olmuştu ve yatağına uzandığında artık onu öpmeye gelen annesi yoktu. Düşünürken ailesini çok özlediğini onlarla birlikte hayal kursaydım keşke diye düşünürken uyumuştur. Sabah uyandığında aklına gökyüzünde yaşamak istediği için dalga geçtikleri geldi ama o bunu başarmıştı çok mutluydu. Onun bu hayali bize, hayallerimizin peşinden gitmenin, pes etmemenin, kimse inanmasa bile kendimize inanmanın ne kadar önemli olduğunu gerçekleşme umudu olmayan şeylerde bile hayal kurmanın bizi geliştirdiğini gösteriyor. Çünkü, inanmak başarmanın yarısıdır.

ATA TÜRK

Canım Atam
Sen kurdun Türkiye' mi
Sen kurtardın bizi
Biz seviyoruz seni
Sen çok yaşa Mustafa Kemal Paşa

Özel Eğitim Sınıfı

ECRİN ÖZDEMİR
Özel Eğitim Sınıfı

KÖTÜ ALIŞKANLIK

Akciğere hep zarar,
Ölüme yarar sağlar.
Dur kardeş dur!
Sigara hayatımızda bir zarar.

Almış eline çakmağı,
Yakıyor sigarayı
Her tarafı duman almış,
Görmüyor mu giden sağlığını?

Sigarayı içiyorsun,
Sevdiklerini düşünmüyorsun
Kendini hastanede bulunca
şaşıryorsun.

Sigaranın zararı çok,
Bize faydası hiç yok
Hem para alır hem de can alır
Ciğerler kara kara

Dumanlar dağılıyor
Doktorlar uyarıyor
Ölümü yakınlaştıрма
Dur lütfen dur!

Aerem Şakin KURU 61B

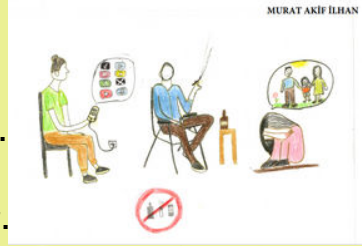
TEKNOLOJİYİ DOĞRU KULLANMANIN ÖNEMİ

Teknoloji bağımlılığı, teknolojinin gereğinden fazla kullanılmasıyla oluşur. Özellikle çocuklar bu durumdan çok hızlı etkilenir.

Oynadıkları oyunlar, izledikleri filmler onları bağımlılığa bir adım daha yaklaştırmaktadır çünkü çoğu oyunlar çocukları şiddete, kavgaya ve tartışmaya girmelerine sebep olmaktadır.

Teknoloji bağımlılığı sonucunda yeme alışkanlığı bozulur ve insanlar abur cuburları daha fazla tüketerek obeziteye yakalanırlar. Teknoloji bağımlılığı, insanları ekran başına kilitler. Göz hastalıkları, baş ve sırt ağrıları, uykusuzluk bağımlılığın getirdiği birçok zarardan bazılarıdır.

Çocuklar elektronik aletlere günde 2-3 saatten fazla bakmamalıdır. Çocukların ekran başında tükettiği gıdalar onların sağlığına ciddi anlamda zarar verir. Ekran bağımlılığı oluşması durumunda, çocuklar yapması gereken görevleri aksatır ve yaşam kalitesi çok düşer bu yüzden kendimize sınır koymayı her zaman bilmeliyiz ki mutlu ve sağlıklı bir ömrümüz olsun.

ZARARLI ALIŞKANLIKLAR

CEYDA GÖKÇELİ

Nedir bu zararlı alışkanlıklar? Sigara, içki, uyuşturucu hatta bağımlılık haline gelirse teknoloji bile zararlı bir alışkanlığa dönüşebilir.

Bu zararlı alışkanlıklara bbaşlama sebepler şunlardır; arkadaş çevresi, merak, özentisi... Küçük çocuklar bile anne ve babalarını örnek alıp bu maddeleri alışkanlık ediniyor. Yüce Allah, insanoğlunu en mükemmel şekilde yaratmış fakat insanlar merak, özentisi hatta arkadaşlarının birkaç cümlesi uğruna o güzel ve sağlıklı vücutlarını göz göre göre kaybediyorlar.

Zararlı alışkanlıkların bizlerde bıraktığı hasarlar şunlardır: Stres, kaygı, depresyon, bağımlılık ve obezite. Bu tip sorunlarla karşı karşıya kalan kişiler mutlaka uzman yardımı almalıdır. İnsanların birçoğu bu sorunları öfkeyle karşılar. Şunu unutmamak gerekir ki uzman desteğiyle hayata yeniden uyum sağlayabilirler.

Teknoloji bağımlılığı dediğimiz şey; başta sosyal medya, oyun, çevrim içi alışveriş ve uygulamalarda gereğinden fazla zaman geçirip takıntı haline getirmektir. Bu takıntı sonucu kişi kendini hayattan soyutlar. Zararlı alışkanlıklardan kurtulmak için yapılabilecek olanlar; kitap okumak, spor yapmak, hobi edinmek ve iyi arkadaşlıklar kurmak. Kısaca şunu bilmeliyiz ki alışkanlık bir halata benzer bizler her gün onu oluşturan ince iplerden birini dokuruz ve sonunda güçlü bir yapıya dönüşen bu ipliği bir daha hayatımızdan koparamayız.

Esra KAYA 61B 64

Bu proje İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından yürütülmektedir.